

TRƯỜNG SA - ẨM BẮC

TÔ THUYỀN . KHOA HỮU
TRỊNH CUNG . BÙI CHÍ VINH

TÔ THUYỀN Trường Sa hành

*Toujours il y eut cette clameur,
toujours il y eut cette fureur...
Saint John Perse*

Trường Sa! Trường Sa! Đảo chuyển choáng!
Thăm thẳm sâu vẫy trắng bốn bề.
Lính thú mười người lạ sóng nước,
Đêm nằm còn tưởng đảo trôi đi.

Mùa Đông Bắc, gió miền man thổi
Khiến cả lòng ta cũng rách tưa.
Ta hỏi han, hề, Hiu Quạnh lớn
Mà Hiu Quạnh lớn vẫn làm ngư.

Đảo hoang, vắng cả hồn ma quỷ.
Thảo mộc thời nguyên thủy lạ tên
Mỗi ngày mỗi đắp xanh rờn lạnh
Lên xác thân người mãi đứng yên.

Bốn trăm hải lý nhớ không tới.
Ta khóc cười như tự bạo hành,
Đập giận, vác khòm lưng nhẩn nhục,
Đường thân thế lữ, cố đi nhanh.

Sóng thiên cổ khóc, biển tang chế.
Hữu hạn nào không tui nhỏ nhoi?
Tiếc ta chẳng được bao nhiêu lệ
Nên tưởng trùng dương khóc trắng trời.

Mùa gió xoay chiều, gió khóc liệt,
Bãi Đông lở mắt, bãi Tây bồi.
Đám cây bật gốc chờ tan xác,
Có hối ra đời chẳng chọn nơi?

Trong làn nước vịnh xanh lơ mộng,
Những cụm rong óng ả bập bênh
Như những tầng buồn lay động mãi
Dưới hồn ta tịch mịch long lanh.

Mặt trời chiều rã rưng rưng biển.
Vàng khói chim đen thảng thốt quần,
Kinh động trời đất như cháy đảo.
Ta nghe chùng phồng khắp châu thân.

Ta ngồi bên đống lửa man rợ,
Hong tóc râu, chờ chín miếng mỗi,
Nghe cây dừa ngắt gió trùng điệp
Suốt kiếp đau dài nổi tả tơi.

Chú em hãy hát, hát thật lớn
Những điệu vui, bất kể điệu nào
Cho ấm bữa cơm chiều viễn xứ,
Cho mái đầu ta chớ cúi sâu.

Ai hét trong lòng ta mỗi lúc
Như người bị bức tử canh khuya,
Xé toang từng mảng đời tê điếng
Mà gửi cùng mây, đỏ thắm thê.

Ta nói với từng tinh tú một,
Hằng đêm, tất cả chuyện trong lòng.
Bãi lân tinh thức, âm u sáng.
Ta thấy đầu ta cũng sáng trưng.

Đất liền, ta gọi, nghe ta không?
Đập hoảng Vô Biên, tín hiệu trùng.
Mở, mở giùm ta khoảng cách đặc.
Con chim động giấc gào cô đơn.

Ngày. Ngày trắng chói chang như giũa.
Ánh sáng vang lừng điệu múa điên.
Mái tóc sâu nung từng sợi đỏ
Kêu dồn như tiếng nứt hoa niên.

Ồi lũ cây gầy ven bãi sụp,
Rễ bung còn gượng cuộc tồn sinh,
Gắng tươi cho đến ngày trôi ngã
Hay đến ngày bờ tái tạo xanh.

San hô mọc tua thêm cành nhánh.
Những nổi niềm kia cũng mãi khai.
Thời gian kết đá mốc u tịch,
Ta lấy làm bia tưởng niệm Người.

3-1974
TÔ THUYỀN
(Trích Thơ Tuyển)

KHOA HỮU ẨM Bắc

Biên cương rừng giới bạt ngàn phủ
Trùng trùng núi đứng giáp đầu mây
Đường lên ẨM-bắc dọc ngang lộ
Muôn dấu chân qua bạt lối này.

Ta nghe tiếng vọng triền miền lũng
Đỉnh đá khua hay vực gió đồn
Bụi cát mù mù vó ngựa động
Lòng ta, mốc cắm vết suy vong.

Ta lên ẨM-bắc hỏi tìm nhận
Hỏi thời gian tìm nhận môn mây
Thửa loạn ngôn trời đất cũng loạn
Đất cắt, trời chia, loạn cỏ cây.

Ngon suối nước khe dòng lịch sử
Nghe đâu đây gọi tiếng mơ hồ
Cung kiếm mấy thời đi giữ đất
Chiến bào, da ngựa bọc biên khu.

Nhúng bàn tay xuống trường-giang lớn
Năm ngón như chạm mũi cọc chôn
Nhớ theo sóng lớp Bạch Đằng lộng
Bóng chinh phu đoạt đảo trên thuyền.

Ta đi tìm lại đoạn đường tận
Xưa, Nguyễn Trãi ngồi ngọn ngút thù
Người đi chân xích vai gông nặng
Kẻ quay về mài bút bình-ngô.

Có con nhận trắng tung trời hót
Bay liệng giữa vòng nhớ ẨM-quan
Có gã dân-giã già cô độc
Ngoái lại trăm năm đã mỗi mòn.

KHOA HỮU

* Nhà thơ hiện sống ở Saigon
Không tìm ra ảnh.

Trường Sa - Ải Bắc, xưa đã từng in dấu trong thơ các thi sĩ miền Nam Việt Nam, như Tô Thuỳ Yên, như Khoa Hữu. Trường Sa nay thành nổi đấng cay, thành tiếng thét trong thơ Trịnh Cung, một hoạ sĩ, và trong thơ Bùi Chí Vinh, một nhà thơ trữ tình được yêu mến yừ lâu. Cả hai đều đang sống ở Saigon. Hình phải: Đảo Trường Sa nhìn từ trên

TRỊNH CUNG Hai Hòn Thế Chấp

Công dân già tôi trân trọng cảm ơn các bạn trẻ Việt Nam trong 2 cuộc biểu tình "không được phép" tại Hà Nội và TP HCM đã thổi bùng ngọn lửa mà tôi những tưởng đã lụi tàn.

Nào có phải Trung Cộng chiếm đoạt Trường Sa, Hoàng Sa

Chỉ là việc đòi nợ đáo hạn sau nhiều lần gia hạn

Vì "biển một bên và (đàn) em một bên"

Vì "môi Anh mà hở thì
thằng em không còn cái răng"

Ngoài bản văn thế chấp *

Sổ đỏ sổ hồng

Hai hòn Trường Sa, Hoàng Sa

Còn gì nữa không

Bao giờ là Hà Nội - Huế - Sài Gòn

"Đường khách mệnh" thênh thang

siêu (chiếm đoạt) địa ốc

Lớn

Huy động máu dân

Thế chấp tổ quốc

Vừa

Bán đất-bán biển-bán rừng

Tàu Hàn, Tàu Đài, Tàu Sing, Tàu Hồng,

Tàu Nhật ỉa đái chất độc khắp ruộng đồng

An toàn đầu tư bóc lột công nhân giá rẻ

An toàn kinh doanh bóc lột tình dục giá rẻ

Nhỏ

Rút ruột công trình

Biển thủ công quỹ

Bóc lột đền bù giải toả

Lừa đảo căn hộ cao cấp

Nào đâu phải Trung Cộng ăn hiếp thằng đàn em

Chỉ là cuộc trả vay sòng phẳng

Bao nhiêu năm cơm áo gạo tiền

Súng đạn

Mư đờ

Và cả xương máu

Để đánh cho Mỹ cúi Ngụy nhào

Thì có đáng là bao hai hòn đảo xa

Dăm xác ngư dân
Thật là hảo hảo lở!

Người Việt các chú em hãy vỗ tay reo
Hãy hát lên "Nổi vòng tay lớn"
Tình anh em chúng ta muôn năm hảo hảo

Đẹp phẳng ngay cái trò biểu tình
Không nhớ bài học năm 1979 mang tên Đặng
Tiểu Bình (cái bình đáí được)?

Bộ quên vụ 1990 cả ngàn đồng bào, sinh viên
con cháu bọn tao đỡ trò đòi dân chủ chết nát
thây dưới bánh xích xe tăng ở quảng trường
Thiên An Môn

Việt Nam, lì hầy pín co?

Bộ quên hai triệu rưỡi cái đầu Cắm Pốt (không
rõ có bao nhiêu bọn mày) đi đứt dưới lưỡi cuốc
Pôn Pốt sau ngày 14/4/1975 và cuộc chiến biên
giới Tây Nam 1977 mà bọn tao là đạo diễn
Và mới đây

Lính Miến Điện đánh vỡ đầu sư sãi đòi dân chủ
Bắn vỡ ngực nhà báo Nhật Bản

Cầm tù hằng ngàn dân biểu tình đòi tự do

Bọn tao, nhà tài trợ chính

Có thằng Tây, Mỹ nào làm gì được

Và những anh hề Liên Hợp Quốc

Khi người Trung Cộng cùng họ nắm trong tay
quyền phủ quyết

Quyền chia phần thế giới

Quyền phân phối hoà bình

Quyền trừng phạt và đe dọa

Chúng tao khiêu vũ với bầy sói

Từ Tử Cấm Thành đến Điện Élysée

Từ Trung Nam Hải đến White House

Ai sói ai người, đố chúng mày biết

Việt Nam, who are you? Khôn sống mống chết

Đừng chọc giận... chúng tao

Nước đáí "Mao" sẽ phá vỡ đê sông Hồng

Ngập lụt Hà Nội ngay tức khắc

Rồi cửa đập Tam Điệp sẽ mở hết

Rửa sạch Việt Nam

Chúng ta chỉ mất có Trường Sa và Hoàng Sa

Chắc không chỉ có thế

Chắc không chỉ "1000 năm nô lệ..."

Sài Gòn 9-12-07

BÙI CHÍ VINH Trường Sa Tuyên Chiến Thi

Không ai chuẩn bị về chiến tranh
Đất nước mỗi ngày quên thời sự
Anh em một nhà nhìn nhau như thú dữ
Bà mẹ Việt Nam 32 năm ăn mày

Thơ thời bình giống tiệm đồ chay
Gia vị bị thiếu đi mùi mặn
Đồng tiền bây giờ như viên đạn
Bắn vào cháy nám hết lương tri

Khi tình hữu nghị biên giới lở chạp ly
Biển và đất chạp nhau cái chát
Chiếc ly vỡ trăm ngàn hạt cát
Cửa trong tim tiếng sóng rì rầm

Bàn hòa đàm Trung - Việt ở độ âm
Là lúc ấy đá ngầm có lửa
Trường Sa ngựa trước vòng vây bầy sứa
Thương thịt da dân tộc vốn nghèo

Nào cùng xuống đường hồi tuổi trẻ đang yêu
Nghị quyết duy nhất là trái tim chảy máu
Những chiếc mũ chụp đã biến thành tro tráo
Nổi nhục tràn lên bỗng hóa sóng thần

Không thể để cho người chết hai lần
Trước sự triều cống hai lần trong lịch sử
Bốn ngàn năm cha ông chưa do dự
Lẽ nào bây giờ con cháu bán quê hương

Lẽ nào không dám hô "SÁT THẮT"
Mỗi tấc quê hương chứa đá ngầm
Đội quân xâm lược từ phương Bắc
Chưa biết người Nam có vết xăm!

Tháng 1 - 2008

BÙI CHÍ VINH